Ч. 76. Четвер 4 (17) цьвітня 1902. Рік XII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с

Вісти політичні.

(З Ради державної. — Відновлене потрійного союза. — Мирові переговори).

В палаті послів ведуть ся наради мляво. Надіяно ся покінченя нарад над буджетом просьвіти ще в пятницю, тимчасом покінчено їх аж вчера. З початку засїданя відчитано кілька інтерпеляций, почім приступлено до дневного порядку. Перший промавляв польский посол Войтига і говорив про відносини галицкого народного шкільництва. Домагав ся засновуваня учительских семинарий і взагалї більшого увзгляднюваня народного учительства зі сторони правительства, — По сім говорив пос. Романчук і обговорював також положене народних учителів в Галичинї та побільшеня числа учительских семинарий. Вкінци по кількох спростованях і промові референта ухвалила палата цілий буджет міністерства просьвіти. — З черги приступила палата до нарад над буджетом міністерства скарбу. По промові молодоческого посла Зеґналя закрито засїдане і назначено слїдуюче на нинї рано.

В справі відновленя потрійного союза доносить Neues W. Tagblatt, що підписане продовженя послїдує в найкоротшім часї, так що ґр. Ґолуховский зложить вже в тім напрямі заяву в делеґациях. — В тій справі телеґрафують з Берлина до Fremdenblatt-у: В справі віднови тридержавного союза, яка без сумніву була головним предметом конференций у Відни і Венециї, заперечують в тутешних добре поінформованих кругах донесено, немов би сим разом мав бути змість договору публично оповіщений. Ціла річ обмежить ся на тім, що коли договор буде підвисшений, появить ся лиш урядове оповіщене о его відновленю. Дипльоматичні круги числять на так скоре підписане нового договору, що імовірно збираючі ся в маю делеґациї будуть могли бути о нїм повідомлені.

З Льондона доносять, що відпоручники Бурів відбули конференцию з Мільнером, в котрій брав участь і Кіченер. Кіченер буде дальше вести переговори при помочи Мільнера. Донесено о предложенях Бурів Чемберлєнови. — Як дальше доносять, надійшла вчера до Льондона відповідь Бурів, над котрою вечером радив кабінет. Вигляди на заключене мира мають бути дуже користні. — В палатї послів при дискусиї над відповідию міністра скарбу Гіксбіча, заявив той міністер, що Трансваль по заключеню мира буде міг сам оплачувати кошти удержаня поліциї в полудневій Африцї і проценти від довгів давного правительства, дальше покривати кошти адміністрациї цивільної і проценти від зелїзних облїґаций. Правительство наміряє з тамошних доходів покрити часть воєнних видатків, о скілько то буде можливе без ушкоди інтересів полудново-африканьских кольоний. — Доносять з Преториї, що переговори тревають дальше. Вислїди переговорів подають ся кождого дня телеґрафічно до відомости Чемберлєна. В руках Чемберлєна єсть цілий провід переговорів. Справа амнестиї для ворохобників в Капляндї стрічає на великі трудности. Однако не сумнївають ся, що переговори будуть доведені до успішного кінця.

Новинки.

Львів дня 16-го цьвітня 1902.

— **В Рожнїтові** коло Долини відбудуть ся дня 20-го н. ст. цьвітня (в цьвітну неділю) перші загальні збори Віддїлу сполученого галицкого товариства для огородництва і пчільництва, на котрих роздасть ся безплатно пробки насїнь і вильосує ся книжки між членів товариства. Збори відбудуть ся о годинї 3-ій пополудни в будинку шкільнім міскої школи, де може явити ся кождий, хто схоче вступити в члени товариства, особливож повинні явити ся численно наші селяни з околиці для власного хісна. — За комітет: *П. Кирчів. К. Стрілецкий.*

— **Скарб у Львові.** Півтора року тому назад пішла по Львові поголоска, що один з львівских адвокатів від одного свого клієнта знає тайний скарб, захований в котрімсь з львівских монастирів. Поголоска та на якийсь час затихла. Аж тепер адвокат, др. Збишевский, діставши вже призвіл намістництва і консисториї на шукане скарбу, вніс подане до маґістрату о дозвіл на потрібні роботи при шуканю скарбу. Коли-ж однак подане було стилїзоване загально, без конкретного означеня місця робіт, то маґістрат залагодив его на

5І) *Передрук заборонений.*

УАРДА.

Повість із старого Єгипту.

Юрия Еберса.

(Авторизований переклад з дванайцятого німецкого видання.)

(Дальше.)

При сих словах впав князь на колїна, а обі женщини пішли за его приміром, як показав ся насамперед прекрасний бик, в котрого ясній гладонькій кожі відбивало ся сонце, а котрий межи рогами мав золотий кружок, закосичений блискучими, білими струсиними перами, а за ним і сам бог, віддїлений від бика лиш кількома віяконосцями. Его було часто видко, але ще частїйше заслонювали его перед очами людий великі війки, на довгих жердках зроблені, з чорних і білих струсиних пер, уложених півколесом, котрими єреї заслонювали его від сонця.

Таємничим, як его імя, був его хід, бо здавало ся, як би він на своїм дорогоцїннім сїдищи нїс ся поволи у воздусї від брами сьвятинї до ріки. Его трон спочивав на столї, що цїлий був вкритий китицями і уплїтками цьвітів, та застелений настільниками з пурпурового, золотом вишиваного брокату, котрі вкривали також і єреїв, що поволи і рівним кроком несли той стіл.

Скоро божка приміщено на сьвяточнім кораблі, брат і сестра та Неферт, що доси стояли на колїнах, встали.

Показали ся єреї, що несли скриню з вічно зеленими, сьвятими деревами Амона, а коли знову голос піснии і запах кадила дійшли аж до королївских дїтий, відозвала ся Бент-Анат тихим голосом: Тепер був би тато вийшов.

— Та й ти! — сказав на то Рамері. — А зараз поза вами, Нефертів чоловік Мена, з прибочною сторожею. Вуйко Ані іде пішки. Як же він дивно убрав ся, як би обернений сфінкс [1]).

— А тож чому? — спитала Неферт.

— Сфінкс, — сказав Рамері, сьміючись, — має тїло льва а голову чоловіка, а вуйко має на собі мирну одежу єрейску а на голові шолом борця.

— Як би король, жизнедатель, був дома, — відозвала ся Неферт, — то не бракло би й тебе, Рамері, між тими, що его несуть.

— А вже-ж, що нї! — відповів князь, — а то таки зовсїм инакше виглядає, коли на золотім тронї красує ся геройска стать тата, поза ним статуа правди і справедливости розтягає свої крила, перед ним спочиває лев, его могучий товариш боєвий, а над ним піднимає ся бальдахін з підоймаючими ся в гору гадинами Уреями. Гороскопам та пастофорам, з хоругвами і образами богів, і стадам зьвірят, призначених на заріз, не видко кінця! Подиви ся, навіть північний край прислав своїх відпоручників на торжество, як колиб тато тут був Я то пізнаю по знаках на хоругвах [2]). А чи видиш ти, Бент-Анато, образи королївских предків? Не можеш добачити? Та й я нї; але менї так здавало ся, як колиб похід розпочинав перший Ахмес, той, що прогнав Гіксосів, від котрого походить наша бабуня, а не дїдо Сеті, як би прецї повинно бути. А тепер ідуть борцї! То тото войско, що его узброїв Ані, а котре сеї ночи вернуло подібно з Етіопиї. Як їх нарід з одушевленем витає; але бо они й добре держали ся! Подумайте собі, Бент-Анато і Неферто, як то буде, коли тато верне, а за его возом, на котрім Мена буде поводити, будуть іти покірно сотки князїв, взятих в неволю, та й всї братя і вельможі краю, та ґвардиї на парадних возах.

— Они ще не гадають вертати, — сказала Неферт, зітхнувши.

Підчас, коли щораз то нові віддїли намістникового войска, музики і рідкі зьвірята появляли ся на процесиї, відчалив сьвяточний корабель Амона від берега.

Було то пишне, велике судно, цїле з полїтурованого дерева, так, що оно аж сьвітило ся, та богато виложеного золотом; краї судна

[1]) Сфінкси звали ся по египетски „неб“ т. е. „пан“; они представляли тїло льва з головою мужчини або барана.

[2]) Єгипет був подїлений на 44 номос (земель або округів), а кожда земля мала свої відзнаки, котрі при торжественних походах несено на хоругвах.

раді відмовно, однак з увагою, що на конкретно означені роботи готов призволити, коли тілько не стане сему на перепоні львівский будівельний закон. Пошукуваня скарбу відбувати-муть ся в присутности делегатів намістництва, фіскуса і конзисторії, бо після цивільного закону половина скарбу, найденого не на приватній реальности, припадає фіскусови.

— **Знов від моздіра пригода.** З Ярославщини пишуть нам: Дня 5 цьвітня с. р. стріляли з моздірів підчас відпусту в Сіняві коло тамошної латиньскої церкви, а сінявский міщанин Семен Улевич насипав порох до моздіря. Нараз з незвістної причини займив ся порох в коробці, з котрої Улевич сипав, розірвав коробку, а Улевича страшно покалічив на цілім лици. Нещасливого, по уділеню першої помочи, полишено під домашним доглядом.

— **Огонь.** Дня 1-го с. м. згоріли в Посаді новомісткій два доми належачі до Анни Максимової і Якима Довгуна. Причиною огню став ся 6-літний хлопак Якима Довгуна, котрий бавив ся сірничками. Загальна шкода виносить около 1400 К. Доми не були обезпечені.

— **Убийство.** Дня 5-го с. м. напали новобранції з громади Мохначки, повіта новосанчівского в Криници на новобранця Едварда Новака, із Солотвини, котрий вертав з бранки в Мушині і так єго побили, що той на місци помер.

— **Буря і повінь** навістили передвчера місто Берлин. О 3-ій годині рано почав падати зливний дощ при незвичайно сильнім вихрі. Вода залила улиці так, що в ніякий спосіб не можна їх було перейти пішки, а на многих улицях не могли курсувати трамваї. Улиці перемінили ся в правдиві ріки, вода досягала одного метра, залила пивниці, а також богато партерових мешкань. Кілька домів завалило ся, кілька треба було опорожнити. Огнева сторожа подавала поміч в 300 случаях ратованя дітий. В школах не було науки. Буря зі зливою лютила ся до 9-ої години рано. Шкоди величезні.

Телеґрами.

Петербург 16 цьвітня. Вчера, о годині 1 з полудня, в будинку ради державної, довершено замаху на міністра внутрішних справ Сипяґіна. О годині 2 Сипяґін умер. Убийник дав себе арештувати, і заявив, що називає ся Бальшанев, і що єсть видаленим за розрухи університетским студентом з Київа.

Відень 16 цьвітня. Президент міністрів др. Кербер і міністер просьвіти др. Гартель, були вчера на довшій авдиєнциї у Цісаря.

Берлин 16 цьвітня. Цісар Вільгельм удасть ся нині вечером з малою дружиною в подорож на північ.

Льондон 16 цьвітня. Agence Nationale доносить, що один високий урядник анґлійского міністерства війни мав заявити, що мир буде небавом заключений. — Льорд Вольслей вертає сими днями з полудневої Африки до Анґлії.

Переписка зі всіми і для всіх.

Просимо не присилати ані марок листових, ані карт кореспонденцийних, бо листовно не відповідаємо нікому.

Оповістки.

Читальня: Коли би хтось хотів основати публичну бібліотеку, значить ся, склад книжок на позичуванє до читаня, хоч би й безплатно, мусів би мати на то призволене властий, а то було би трудно, бо власти мусїли би мати запоруку, що бібліотека не буде ширити таких книжок і брошур, котрі заказані. О скілько знаємо таких бібліотек, крім тих, що суть при книгарнях, або великих публичних бібліотек при інституциях, у нас навіть нігде не ма. На що короводів і без потреби шукати собі клопоту, коли ту саму задачу сповнить читальня. Скоро знайде ся достаточне число членів, господарів, котрі би схотіли приступити до основаня такої читальні, треба зладити статути і приложити їх в 5 прим. до подання, котре треба внести до ц. к. Намістництва. Але й без того клопоту обійде ся, скоро рішите ся заснувати читальню „Просьвіти" і в сїй справі порозумієте ся з головним виділом „Просьвіти" у Львові. Правда, що члени будуть мусїли платити вкладки, але то не велика сума, а обійдесь без клопотів і буде хосен, а читальня зробить ту саму службу, що й бібліотека, ба, ще й більшу, бо круг діланя читалень „Просьвіти" не обмежає ся лиш на самім випозичуваню книжок до читаня,

---

були украшені скляною масою [3]), що наслідувала смараґди і рубіни. Машти і жерді вітрилові були позолочувані, а на послідних були розвішені пурпурові вітрила. Сідища для єреїв були із слоневої кости, а довкола цілого корабля, єго маштів та линв, були порозвішувані уплітки з лілій, перемішаних з мальвами.

Не менше богата була й намістникова нілева лодка. Дерево на ній було грубо позолочуване, каютова будка була вкрита ріжнобарвними вавилоньскими коврами, а на єго переднім кінці видніла ся як колись за блаженної памяти Гатшепсу на морских кораблях, золота голова льва, в котрого очах сьвітили ся два великі рубіни.

Скоро єреї поплили і сьвяте судно причалило до противного берега, кинув ся нарід до лодий, котрі тогди так були переповнені, що мало не тонули, а так густо вздовж цілих Теб вкрили ріку, що лиш на не многих місцях мало сонце тілько місця, щоби могло відбивати ся в єї жовтавій воді.

— Тепер позичу собі від якого городника одежі — сказав Рамері — та поїду на тамтой бік з вінцями!

— Чей же не лишиш нас самих? — відозвала ся Бент-Анат.

— Не завдавай туги мому серцю, сестро! — просив ся Рамері.

— То їдь — сказала княгиня. — Як би тато був тут, то як би радо і я поїхала з тобою на тамтой бік!

— Ну, то спробуй зі мною! — відозвав ся молодець. — Таже й ти можеш перебрати ся.

— Пусте тебе взяло ся — сказала на то Бент-Анат і подивила ся на Неферту, котра на то лиш здвигнула плечима як би хотіла сказати: Яка твоя воля, така і моя а при тім і подивила ся на княгиню, мов хотіла спитати, що зробити.

Розумний Рамері добачив зараз, як обі приятельки глянули по собі, і відозвав ся живо: Підете зі мною, я то вже по вас виджу! Кожда жебрацка дитина кидає нині свою бідну цьвітку до спільного гробу, де спочиває мумія єї батька, а Рамзесові діти і жінка королівского поводатора мають бути виключені і не сьміють своїм померлим принести вінців?

— Я би моєю особою осквернила гробницю — сказала Бент-Анат і почервоніла ся.

— Ти, ти, — відозвав ся князь і обняв свою сестру за шию та поцілував єї. — Ти люба, великодушна людина, що жиє лиш на то, щоби злекшити другим біль і обтерти сльози, ти красна подобо нашого батька мала би бути нечистою! Скорше повірю, що лебеді ось тут на долині такі чорні як ворони, а отсі рожі коло альтани то самі болиголови. Таже Бек ен Хунзу вернув тобі чистоту, а коли Амені...

— Амені, видко, має право до того — сказала Бент-Анат — а ти знаєш, що ми прирекли собі. Я не хочу нині чути ніякого злого слова о нім.

— То добре! Він показав ся для нас добротливим і ласкавим — глузував Рамері і поклонив ся аж до землі в ту сторону як до некрополії — а ти нечиста! То про мене не заходи до гробниці і до сьвятині а лиши ся з нами між народом. Улиці там не конче вражливі і їх нїчо не чіпить ся; таже по них ходить що дня тілько парашіґів і їм подібних людий. Майже розум Бент-Анато та ходи зі мною! Переберемо ся, я вас поведу і положу вінці на їх місце, помолимо ся разом перед гробницею, побачимо сьвяту процесию і діла чудотворців та послухаємо сьвяточної бесіди. А подумай собі, що то Пентаур єї виголосить мимо того, що они єму дуже противні. Сетів дім хоче нині повеличати ся, а Амені знає дуже добре, що Пентаур, скоро лиш губи отворить, ділає далеко глубше, як всї ті мудрагалї разом, коли сьпівають в сьвятім хорі. Ходиж зі мною сестричко!

— Ну, то піду! — сказала Бент-Анат рішившись борзо.

Рамері аж зляках ся тих скорих слів, хоч они єго так дуже втішили, а Неферт подивила ся на ню своїми великими очами, як би хотіла єї щось спитати, але відтак спустила очи знову в долину. Она вже тепер знала, хто єсть той, котрого собі єї приятелька вибрала а в єї головці відозвало ся журливе питанє: Який буде тому конець?

Глава тринайцята.

В годину опісля перевезла ся через Ніль струнка просто з міщаньска убрана невіста, до котрої молоденького лиця не конче добре підходило кілька темних зморщків на чолі і лици, з якимсь чорно помальованим парубчаком і делікатним хлопцем.

Трудно було пізнати по них, що то горда Бент-Анат, ясної барви тіла Рамері і красна Неферт, котра досить повабно виглядала в довгій білій одежи питомців єрейскої школи.

Коли вийшли на беріг, пішло за ними двох сильних і вірних настоятелів двигарів носилки княгині, котрим наказано було, щоби они удавали, що не стоять в ніякій звязи зі своєю велителькою і тими, що з нею ішли.

Через Ніль треба було довго перевозити ся, а королівскі діти перший раз зазнали, з якими то перешкодами мусить бороти ся звичайний чоловік, щоби дійти до цілі, котра, так сказати би, сама іде до тих, що носять на своїй голові корону.

Ніхто не прокладав їм дороги, ніяка лодка не уступала ся їм, кождий старав ся їх перегонити і перед ними станути на березі.

Коли на конець вийшли на сходи, до котрих причалювали лодки, зайшла вже була процесия аж до Сетівого дому. Амені вийшов був против неї зі своїми сьпівацкими хорами і повитав божка торжественно на березї Нїлю. Пророки некрополії поставили єго власними руками в лодку Сам із Сетівого дому, зроблену дуже штучно з кедрового дерева, із золота і срібла і виложену дорогими каменями; трийцять пастофорів взяло то пишне судно на свої плеча та занесли єго через алею

---

[3]) Мозаікові нацюрки із скляної маси знаходять ся в музею в Джізех. Єгиптяне уміли їх так зручно робити, що ледви чи й найлїпші наші фабриканти могли би такі зробити.

але має на цїли ще й справи господарскі і фінансові. — **Читателька в Підгайцях**: До недужої в Кульпаркові можна навідати ся кому небудь із знакомих або своякiв особисто. Зі Львова до Кульпаркова не далеко; можна зайти пішки, просто з головного двірця через городецку рогатку а відтак дорогою на лїво. В заведеню треба попросити директора або єго заступника о позволенє, а він також, скаже як річ має ся і чого можна сподївати ся. Трамвай до Кульпаркова не іде лиш до головного двірця, взглядно до Городецкої улицї і треба би хиба брати фіякра, що коштувало би може 3 К. Можна запитати и листовно, але відповідь буде залежати як з одної сторони від ласки дирекциї, так з другої й від того чи знайде ся час. Писати треба би до дирекциї заведеня. — **Читатель в Коломиї**: На почмайстра треба здавати іспит, хиба що дирекция почт і телеграфів увільнить когось від него. — **М.**: 1) Митрополита титулує ся на адресї: Високопреосьвящений і Всесьвітлїйший Кир Андрій ґр. Шептицкий, Митрополит Галицкий, Архїепископ львівский і прх. — у Львові, Митрополича палата. В листї: Ваше Високопре осьвященьство, Всесьвітлїйший Владико! — В устній розмові титулує ся коротко лиш: Ваше Високопреосьвященьство! — 2) Здає ся, що Ви зле прочитали або зачули якогось російского чаю „бонаероль“ нема. Слово то Ви або хтось другий по всїй імовірности перекрутив з російского „кандероль“. В Росиї бачите оплачуєсь від чаю, тютюну, табаки і тим подібних товарів податок (акцизу) в той спосіб, що купиє ся в урядї вузонькі і тонькі кусні паперу з відною написию і гербом державним, котрими опісля облїплясь пачку гербати, тютюну і т. п., на знак, що податок оплачений і що вага добра (а бодай повинна бути добра; чи дійстно добра, то вже инше дїло). Ті паски паперу звуть в Росиї з французка „бандероль“. Коли ви прочитали дійстно так як написано на вашій картцї „Росийский бонаероль на чай“ на якій пачцї з чаем, то се бувби лиш знак, що то якесь обманьство. З Бродів і инших пограничних міст, бачите розходить ся богато т. зв. російского чаю, котрий вже давно вимочили в Росиї по всїляких готелях, а котрі тамошні жиди дуже пильно збирають, сушать і продають до Галичини, де єго пакують в пачки, фальшують бандеролї, та облїплюють ними ті пачки, а відтак сьміле продають за правдивий чай. — **Кошикар**: 1) Такого товариства асекурацийного у нас нема. — 2) Ніж кошикарский можете дістати в торговли п. Лаврука у Львові, ул. Галицка ч. 6, але найлїпше завсїгди купувати самому: нехай очи видять, що купують. 3) Кедри у нас не ростуть лиш на полудни в теплих краях, а бресквинї також годї садити в горах; акациї приймають ся всюди і не треба їх аж з зерна виводити. Але який був би з того хосен? Далеко лїпше булоби садити лїщину, з котрої можна би мати знамените прутє до виробленя всїлякої знадоби, котру як раз кошикарі могли би найлїпше виробляти як ось н. пр. крісла, канапки, рамцї, і т. п. річи. — **А. Сев. і Мак. в Снятинї**: Найлїпше напишіть до самого п. Франка в редакциї „Лїтературно-науков. Вістника“ у Львові ул. Чарнецкого ч. 26. — **А. Вих. в Смер.**: 1) Сухе дерево грушкове і черешневе можете продати в Спілцї столярскій у Львові площа Бернардиньска. — 2) Витягненї лиш в амортизациї серий 1038 і 1225 угорск. банку гіпотечного, а витягненї вже давнїйше; задавнене по 20 лїтах. Льоси витягненї в амортизациї виплачують ся по 100 зр.

(Просимо присилати питаня лиш на імя редактора Кирила Кахникевича, а не присилати анї марок, анї карт кореспонденцийних до відповіди).

Надіслане.

— **„З живого і мертвого“** новелї Евгена Мандичевского, дістати можна в руских книгарнях і у автора: площа Академична ч. 4 II. поверх, по цінї 1 Кор. за брошур. і 1 К. 30 с. за оправлену книжочку.

сфінксів, що сполучала пристань зі сьвятинею, на найсьвятїйше місце в Сетївім домі, де перебував Амон за той час, коли відпоручники вислані на торжество зі всїх земель краю складали в притворі сьвятинї свої жертви. В дорозї до тої сьвятинї ішли були кольхіти наперід божка і після старого звичаю висипали дорогу піском.

За годину вийшла була процесия знову на двір, взяла ся насамперед на полуднє, спочила перший раз у величезній сьвятини Аменофіса III., перед котрою як би сторожі стояли оба найвисші кольоси долини над Нілем, відтак у сьвятини великого Тутмеса ще дальше на полудни, завернула звідтам, держалась близько самих всхідних круч лїбійских гір, де було богато гробів, вийшла на тераси сьвятинї Гатшепсу, котрі вже знаємо, задержалась коло гробниць давнїйших королів, що були близько коло тої сьвятинї, і прибула вже по заходї сонця на властиве місце торжества, при входї до долини, де була виставлена гробниця Сетїго і де трохи дальше на захід знаходились гробницї фараонів з тої родини королів, котру позбавлено престола.

До сеї части некрополї заходжено звичайно при сьвітлї ламп і смолоскипів, перед тим, заким ще божок вертав домів, і перед сьвяточними забавами на сьвятім озері на самім полудневім кінци міста померших, котрі розпочинали ся перед північию.

Поза божком несено у вазї з прозорого кришталу на високій жердцї оббитій золотою бляхою сьвяте серце барана так, щоби єго весь нарід видів.

Дїти короля, котрих ніхто не пізнав, зложивши свій вінець на богатім жертвеннику своїх предків, прилучились пізним вечером до народу, що ішов за процесиєю. Коло гробницї предків Мени вийшли они на всхідні стінки лїбійских гір. Пророк Амона, іменем Неферготеп, прадїд Мени казав єї виставити, а коло єї вузких дверий було повно людий, бо в першій з витесаних в скалї комнат, з яких она складала ся, сьпівав при кождім сьвяті гарфеніст пісьню смерти давно усопшого пророка та єго жінки і сестри. Єго домашний сьпівак зложив єї і она була викована в камени другої компати в гробници, а Неферготеп записав був управі міста померших ґрунт з тим, щоби з доходів того ґрунту удержувано гарфенїста, котрийби при кождім сьвятї померших сьпівав ту пісню та приграваз на гарфі до неї.

Поводатор Мена умів ту пісню свого дїда дуже добре і сьпівав їй нераз Неферті, котра приграваɑла єму до неї на лютнї, бо навіть і в хвилях радости, та й як-раз в таких хвилях Єгиптияни згадували своїх померших.

Тепер слухала она разом з тими, що з нею прийшли, гарфенїста, котрий сьпівав [4]):

Блажен муж сей в упокою.
Сповнїть же повинність свою.
Як сьвіт сьвітом, треба знати.
Люди мусять умирати
Старе гине, умирає,
А молодиє підростає.
Нове сонце вертає
Так що рана; коли вечер,
Старе гине, потахає.

. . . .

Сьвяткуй сьвято, мій пророче!
Прийми від нас ті бальзами
Та і цьвіти, що вінцями
Кладем на грудь, даєм в руки
Твоїй сестрі, твоїй любій,
Що спочила ось при тобі.
До струн гарфи засьпіваєм,
Тобі пісню, яку знаєм:
  Не жури ся, весели ся
  Аж час прийде і ми ляжем
  У могилу і розкажем,
  Що спокій аж по смерти!

(Дальше буде).

4) Гробниця Неферготепа задержалась знаменито аж до наших часів, а в нїй на стїнї і та пісня, котру тут подаємо в перекладї.

Видання

Руского педаґоґічного Товариства.

Образкові видання.

*Зьвіринець 20 сот. *Гостинець 20 сот. *Забавки 20 сот. *Менажерия 20 сот. *Робінзон Чайченка 80 сот., опр. 1 К. 10 сот. *Квіточка 40 сот. *Віночок 40 сот. Ґете-Франко: Лис Микита (друге цїлком змінене видане) 1 К., опр. 1 К. 30 с. *Мірон: Пригоди Дон Кіхота (друге видане) 80 с., опр. 1 К. 30 с. *Наші зьвірята 80 с. *Дїточі вигадки ч. I. 60 с. *Дїточі вигадки ч. II. 60 с. *Забавки для дїтий 80 с. *Мала менажерия 70 сот. *Велика менажерия 80 с. *Нашим дїтям ч. I. 80 с. Нашим дїтям ч. II. 80 с. *Казки Андерсена ч. 1, 2, 3, 4, 5 по 50 с., опр. разом 2 К. 90 с. *Казки народні ч. 1 і 2 по 50 с., опр. разом 1 К. 30 с. *Байки Брянчанінова 30 с. *Байки братів Ґрімів 50 с.

Видання без образків.

***Читанка** ч. I., II., III., IV. оправні по 40, без оправи по 20 с. ***Китиця желань** 2, розширене видане 40 с. ***Ів. Франко**: Абу Каземові Капцї 40 с. ***Ів. Франко**: Коли ще зьвірі говорили, казки для дїтий 80 с., опр. 1 К. 10 с. **Учитель** на р. 1890—1900 по 4 К. **Дзвінок** з р. 1892—1900 по 6 К. ***Ів. Левицкий**: Попались. Різдвяні сцени 20 с. ***Вол. Шухевич**: Записки школяря 40 с.; Від Бескида до Андів 20 с. ***В. Чайченко**: Олеся; Комар: Два оповідання по 10 с.; Дума про княгиню Кобзаря 10 с. **О. Нижанковский**: Батько і мати, двосьпів з фортепяном 20 с. ***Леоніда Глібова**: Байки 10 с. ***Днїпрової Чайки**: Казка про сонце та єго сина; Писанка по 10 с.; Коза дереза 1 К. 60 с. **Мапа** етноґрафічна Руси-України 1 К. 20 с. **Гордїєнко**: Картагинцї і Римляни 40 с. ***Юлїй Верне**: Подорож довкола землї 1. Кор. 20 сотиків, оправлена 1 Кор. 30 сот. **Барановский**: Приписи до іспитів 40 сотиків. ***Молитвенник** народний 30 сот., в полотно оправлений по **40** сот. **Др. А. Кельнер**: Коротка історія педаґоґії 1 К. 20 с. ***Василь В-р** Джонатан Свіфт. Подорож Ґулївера до великанів 50 с. **Василь**: Подорож Ґулївера до краю Лїліпутів 50 с., опр. 64 с. **Остап Макарушка**: Короткий огляд руско-укр. письменьства 30 с. ***Мальота**: Без родини 80 с., опр. 1 К. 20 с. **Віра Лебедова**: Гостинець дїтям 50 с. **Віра Лебедова**: Малі герої 50 с., опр. 70 с. **Др. Мандибур**: Олімпія 70 с. **Сальо**: Непос, учебник для III кляси ґімназ. 1 К. 30 с. ***А. К.**: Робінзон неілюстрований 20 с. **Kokurewicz Józef**: Podręcznik dla kancelaryi szkolnej 1 К. **Др. Мих. Пачовский**: Замітка до науки руской мови 60 с., Билини і думи 20 с., Народні Думи з поясненями, I. ч. 64 с. ***Тарас Шевченко**: Кобзар 2 К. 40 с., опр. 2 К. 80 с., в полотно 3 К. 10 с., *Кобзар для дїтий 40 с. ***Ів. Спілка**: На чужинї 40 с., опр. 54 с. **А. Глодзїньский**: Огород шкільний 1 К. 20 с. **Мих. Коцюбиньский**: Оповідання 40 с., опр. 54 с. **Олекса Катренко**: Оповідання 40 с., опр. 54 с. **Стефан Пятка**: Дарунок для дїтий 40 с., опр. 60 с. **Стефан Пятка**: На прічках, оповід. 30 с., опр. 44 с. **Оповідання** для дїтий 40 с., опр. 54 с. **Картки** з історії України-Руси. 40 с. **А. Кримский**: Переклади 40 с., опр. 44 с. **А. Пушкін**: Байки 30 с. **D. N. Мамина-Сибіряка**: Дитячі оповідання 30 с., опр. 44 с. **Марта Борецка**: істор. оповід. 64 с., опр. 84 с. **Марко Вовчук**: оповідання I. часть 30 с.; опр. 44 с. **Поеми О. Кониського**: 30 с., опр. 44 с. **Гр. А. Толстой**: Казки 40 с., опр. 54 с. Покарана Лож, комедийка Кучальскої 20 с., опр. 34 с.

Книжки, назначені **зьвіздкою**, *апробовані Радою шкільною* на нагороди пильности, а „Огород шкільний“, поручений до бібліотек шкільних.

Дістати можна в книгарнї Наукового Товариства імен. Шевченка, ул. Чарнецкого, ч. 26. і в книгарни Ставропіґії.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

І Н С Е Р А Т И.

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).